

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עד זומם אביי אמר: למפרע הוא נפסל	איתמר: [אביי]										◆	■	◇	
מיכן ולהבא הוא נפסל.	רבא:										◆	■	◇	
למפרע הוא נפסל, מעידנא דאסהיד רשע הוא, והתורה אמרה (שמות כ"ג) אל תשת ירך עם רשע - אל תשת רשע עד.	אביי אמר:										■			
מיכן ולהבא הוא נפסל עד זומם חידוש הוא: מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני אין לך בו אלא משעת חידושו ואילך.	רבא אמר:										■			
רבא נמי נאביי סבירא ליה, ומאי טעם קאמר מכאן ולהבא - משום פסידא דלקוחות.	איכא דאמרי:										■		◇	
מאי בינייהו?											⚡			
איכא בינייהו דאסהידו בי תרי בחד, אי נמי דפסלינהו בגולנותא.											!		◇	
עבד רב פפי עובדא כוותיה דרבא.	ואמר רבי ירמיה מדיפתי:										■			
הלכתא כוותיה דאביי.	מר בר רב אשי אמר:										■			
והלכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם.											■		◇	
מומר אוכל נבילות לתיאבון - דברי הכל פסול.	[דברי הכל]										■		◇	
להכעיס, אביי אמר: פסול	[אביי]										◆	■	◇	
כשר.	רבא:										◆	■	◇	
פסול, דהוה ליה רשע, ורחמנא אמר אל תשת רשע עד.	אביי אמר:										■			
כשר, רשע דחמס בעינן.	ורבא אמר:										■			
אל תשת רשע עד, אל תשת חמס עד - אלו גולנין ומועלין בשבועות.	מיתבי:										■	⚡	◇	
מאי לאו - אחד שבועת שוא ואחד שבועת ממון?											⚡			
לא, אידי ואידי שבועת ממון ומאי שבועות - שבועות דעלמא.											!		◇	
אל תשת רשע עד, אל תשת חמס עד - אלו גולנין ומלוי רביות	מיתבי:										■	⚡	◇	
תיובתא דאביי תיובתא.											■		◇	
נימא כתנאי:												⚡	◇	
עד זומם פסול לכל התורה כולה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆	■	⚡	◇
במה דברים אמורים - שהזום בדיני נפשות, אבל הזום בדיני ממונות - כשר לדיני נפשות.	רבי יוסי:										◆	■	⚡	◇
נימא אביי כרבי מאיר, ורבא כרבי יוסי?												⚡		
אביי כרבי מאיר - דאמר: אמרינן מקולא לחומרא	[אביי]										■	⚡		
ורבא דאמר כרבי יוסי דאמר: מחומרא לקולא - אמרינן, מקולא לחומרא - לא אמרינן.	[רבא]										■	⚡		
לא, אליבא דרבי יוסי, כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי מאיר:											!		◇	
כרבי מאיר	אביי										■	!	◇	
עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם אלא גבי עד זומם דממון, דרע לשמים ורע לבריות, אבל הכא דרע לשמים ואין רע לבריות - לא.	ורבא:										■	!	◇	
והלכתא כוותיה דאביי.											■		◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא איתותב											ז	◇	כז.
ההיא רבי יוסי היא.											!	◇	כז.
ותיהוי נמי רבי יוסי, רבי מאיר ורבי יוסי - הלכה כרבי יוסי											ז	◇	כז.
שאני התם דסתם לן תנא כרבי מאיר.											!	◇	כז.
והיכא סתם לן?											^		כז.
כי הא, דבר חמא קטל נפשא											!	◇	כז.
אמר ליה ריש גלותא לרב אבא בר יעקב: פוק עיין בה, אי ודאי קטל - ליכהויהו לעיניה.											!	◇	כז.
אתו תרי סהדי אסהידו ביה דודאי קטל.											!	◇	כז.
אזל איהו אייתי תרי סהדי, אסהידו ביה בחד מהנך, חד אמר: קמאי דידי גנב קבא דחושלא, וחד אמר: קמאי דידי גנב קתא דבורטיא.											!	◇	כז.
אמר ליה: מאי דעתך - כרבי מאיר? רבי מאיר ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי	[רב אבא בר יעקב]										!	◇	כז:
הזום בדיני ממונות - כשר לדיני נפשות	ורבי יוסי, האמר:										!	◇	כז:
הני מילי - היכא דלא סתם לן תנא כרבי מאיר, הכא - סתם לן תנא כרבי מאיר.	אמר ליה רב פפי:										!	◇	כז:
ממאי?											!	◇	כז:
אילימא מהא דתנן:											!	◇	כז:
כל הראוי לדון דיני נפשות ראוי לדון דיני ממונות.	[תנן]										!	◇	כז:
מני?											!	◇	כז:
אילימא רבי יוסי היא											!	◇	כז:
הא איכא עד זומם דממון, דכשר לדיני נפשות ופסול לדיני ממונות.											!	◇	כז:
אלא לאו - רבי מאיר היא.											!	◇	כז:
ממאי? דילמא בפסולי יוחסין קאי. דאי לא תימא הכי - סיפא דקתני:											!	◇	כז:
יש ראוי לדון דיני ממונות ואין ראוי לדון דיני נפשות	[סיפא]										!	◇	כז:
אמאי אינו ראוי - דאיתום בדיני נפשות, ראוי לדון דיני ממונות? והא דברי הכל פסול הוא											!	◇	כז:
אלא בפסול יוחסין קאי											!	◇	כז:
הכא נמי - בפסול יוחסין קאי.											!	◇	כז:
אלא הכא קא סתם לן תנא											!	◇	כז:
אלו הן הפסולים: המשחק בקוביא, ומלוי ברבית, ומפריחי יונים, וסוחרי שביעית והעבדים.	דתנן:										!	◇	כז:
זה הכלל: כל עדות שאין האשה כשירה לה - אף הן אין כשירין לה.											!	◇	כז:
מני?											!	◇	כז:
אילימא רבי יוסי											!	◇	כז:
והאיכא עדות בדיני נפשות, שאין האשה כשירה לה והן כשרין לה.											!	◇	כז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלא לאו - רבי מאיר היא.												!	!	!	◇	כז:
קם בר חמא נשקיה אכרעיה, וקבליה לכרניה דכולי שניה.																כז:
ואלו הן הקרובין: אחיו, ואחי אביו, ואחי אמו, ובעל אחותו, ובעל אחות אביו, ובעל אחות אמו, ובעל אמו, וחמיו, וגיסו. הן ובניהן וחתניהן, וחורגו לבדו.																מ
זו משנת רבי עקיבא. אבל משנה ראשונה: דודו, ובן דודו, וכל הראוי ליורשו, וכל הקרוב לו באותה שעה. היה קרוב ונתרחק - הרי זה כשר.	רבי יוסי:														■	כז:
אפילו מתה בתו אם יש לו בנים ממנה - הרי זה קרוב.	רבי יהודה:														■	כז:
האוהב והשונא.	[רבי יוסי]														■	כז:
אוהב - זה שושבינו															■	כז:
שונא - כל שלא דבר עמו שלשה ימים באיבה.															■	כז:
לא נחשדו ישראל על כך.	אמרו לו: [רבנן]														■	כז:
מנהגי מילי?															^	כז:
(דברים כ"ד) לא יומתו אבות על בנים, מה תלמוד לומר? אם ללמד שלא יומתו אבות בעון בנים ובנים בעון אבות - הרי כבר נאמר (דברים כ"ד) איש בחטאו יומתו. אלא, לא יומתו אבות על בנים - בעדות בנים, ובנים לא יומתו על אבות - בעדות אבות.	דתנו רבנן:														■	כז:
ובנים בעון אבות לא? והכתיב (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים															⚡	כז:
התם כשאוחזין מעשה אבותיהן בידיהן.															!	כז:
(ויקרא כ"ו) ואף בעונות אבותם אתם ימקו - כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם.	כדתינאי:														■	כז:
אתה אומר כשאוחזין, או אינו אלא כשאין אוחזין?															⚡	כז:
כשהוא אומר איש בחטאו יומתו - הרי כשאין אוחזין מעשה אבותיהן בידיהן נאמר הא מה אני מקיים אף בעונות הבתם אתם ימקו כשאוחזין מעשה אבותם.															!	כז:
ולא? והכתיב: (ויקרא כ"ו) וכשלו איש באחיו - איש בעון אחיו, מלמד שכולן ערבים זה בזה															⚡	כז:
התם שהיה בידם למחות ולא מוחו.															!	כז: